

Uchwała Nr VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

w sprawie nadania nazw drogom na terenie miasta Kalisza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Nadaje się projektowanej drodze zbiorczej, będącej ciągiem komunikacyjnym od istniejącej ul. Zachodniej, przecinającej ul. Sulisławicką do istniejącej ul. Celtyckiej, nazwę **ul. Gen. Józefa Hallera**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały.
2. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej, będącej ciągiem komunikacyjnym od istniejącej ul. Olszynowej, przecinającej ul. Celtycką do projektowanej ul. Powstańców Kościuszkowskich, nazwę **ul. Gen. Mieczysława Smorawińskiego**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały.
3. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej, będącej ciągiem komunikacyjnym równoległym do istniejącej ul. Celtyckiej, łączącym projektowaną ul. Gen. Mieczysława Smorawińskiego z istniejącą ul. Sulisławicką, nazwę **ul. Powstańców Kościuszkowskich**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 3 do uchwały.
4. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej, będącej ciągiem komunikacyjnym równoległym do istniejącej ul. Celtyckiej, łączącym istniejącą ul. Sulisławicką z projektowaną ul. Alojzego Biernackiego, nazwę **ul. Powstańców Warszawskich**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 4 do uchwały.
5. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej, będącej ciągiem komunikacyjnym równoległym do projektowanej ul. Alojzego Biernackiego, łączącym istniejącą ul. Romańską z istniejącą ul. Sulisławicką, nazwę **ul. Powstańców Styczniowych**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 5 do uchwały.
6. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej, będącej ciągiem komunikacyjnym równoległym do projektowanej ul. Alojzego Biernackiego, łączącym istniejącą ul. Sulisławicką z istniejącą ul. Wenedów, nazwę **ul. Powstańców Śląskich**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 6 do uchwały.
7. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej, będącej ciągiem komunikacyjnym równoległym do istniejącej ul. Romańskiej, łączącym istniejącą ul. Romańską z istniejącą ul. Sulisławicką, nazwę **ul. Powstańców Listopadowych**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 7 do uchwały.
8. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej równoległej do projektowanej ul. Powstańców Śląskich oraz równoległej do istniejącej ul. Romańskiej, nazwę **ul. Gen. Stefana Roweckiego „Grotu”**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 8 do uchwały.

9. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej, będącej ciągiem komunikacyjnym równoległym do istniejącej ul. Romańskiej, łączącym istniejącą ul. Pałacową z istniejącą ul. Lechosławską, nazwę **ul. Panoramiczna**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 9 do uchwały.
10. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej, będącej ciągiem komunikacyjnym równoległym do istniejącej ul. Romańskiej, łączącym istniejącą ul. Lechosławską z istniejącą ul. Wenedów, nazwę **ul. Nektarowa**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 10 do uchwały.
11. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej, będącej ciągiem komunikacyjnym równoległym do istniejącej ul. Milenijnej oraz prostopadłej do istniejącej ul. Lechosławskiej, nazwę **ul. Malownicza**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 11 do uchwały.
12. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej równoległej do istniejącej ul. Milenijnej oraz prostopadłej do istniejącej ul. Lechosławskiej, nazwę **ul. Pejzażowa**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 12 do uchwały.
13. Nadaje się projektowanej drodze dojazdowej, będącej ciągiem komunikacyjnym łączącym istniejącą ul. Milenijną z istniejącą ul. Pałacową, nazwę **ul. Pasieczna**, której przebieg przedstawiono na mapie stanowiącej załącznik nr 13 do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kalisza.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Uzasadnienie
do uchwały Nr VIII/92/2011 Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku
w sprawie nadania nazw drogom na terenie miasta Kalisza.

W wyniku podjęcia uchwały Rady Miejskiej Kalisza Nr XLII/643/2006 z dnia 2 marca 2006 roku w sprawie „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Sulisławice – Kolonia Sulisławice” (obr. ewid. nr 161 Sulisławice) oraz następujących w jej wyniku podziałów nieruchomości zostały wydzielone drogi służące obsłudze planowanych działek budowlanych. W chwili obecnej właściciele przedmiotowych gruntów rozpoczynają działania zmierzające do zagospodarowania terenu. W związku z powyższym zachodzi potrzeba ustalenia adresów. Obsługa komunikacyjna terenu objętego ustaleniami planu miejscowego odbywać się będzie między innymi poprzez trzynastę projektowanych dróg łączących nowo powstałe działki budowlane z istniejącym układem dróg publicznych.

Sołtys i Rada Sołecka Sołectwa Sulisławice złożyli propozycję nadania następujących nazw ulic na terenie Sulisławic: Gen. Józefa Hallera, Gen. Mieczysława Smorawińskiego, Gen. Stefana Roweckiego „Grota”, Powstańców Listopadowych, Powstańców Styczniowych, Powstańców Kościuszkowskich, Powstańców Śląskich, Powstańców Warszawskich, Pasieczna, Panoramiczna, Nektarowa, Malownicza i Pejzażowa, wraz ze wskazaniem części obszaru sołectwa dla których proponowane nazwy pogrupować.

Józef Haller (1873-1960) urodził się w Jurczycach koło Krakowa w rodzinie ziemiańskiej. Był absolwentem Wojskowej Akademii Technicznej w Wiedniu, a po jej ukończeniu podjął służbę w armii austriackiej. Po wybuchu I wojny światowej sformował tzw. Legion Wschodni, a w 1916 roku został dowódcą II Brygady Legionów Polskich, na której czele walczył pod Rarańczą. Połączył się wtedy z jednostkami II Korpusu Polskiego na Ukrainie, obejmując dowództwo i otrzymując jednocześnie stopień generała. Po przegranej bitwie z Niemcami pod Kaniowem wyjechał do Francji, gdzie stanął na czele utworzonej tam Armii Polskiej zwanej Błękitną Armią. Po powrocie do Polski powierzono mu honorowe zadanie zaślubin Polski z Bałtykiem i przejęcie Pomorza. W czasie wojny polsko-bolszewickiej został dowódcą armii ochotniczej, a następnie inspektorem generalnym armii, członkiem Komitetu Obrony Państwa oraz ścisłej Rady Wojennej. W latach 1922-1927 był posłem na Sejm z listy Chrześcijańskiego Związku Jedności Narodowej. Ponieważ należał do grona najbardziej zagorzałych przeciwników Piłsudskiego, został w 1926 roku przeniesiony w stan spoczynku. Współorganizował opozycję, tzw. Front Morges, a także utworzone w roku 1937 Stronnictwo Pracy. Po kampanii wrześniowej przebywał na emigracji. W latach 1940-43 był ministrem oświaty w rządzie londyńskim. Po II wojnie światowej aktywnie uczestniczył w emigracyjnym życiu politycznym, będąc m. in. od roku 1948 członkiem zarządu Stronnictwa Pracy. Nigdy nie wrócił do kraju.

Zmarł 4 czerwca 1960 roku w Londynie i pochowany został na cmentarzu Gunnersbury. W 1993 roku jego szczątki powróciły do kraju i zostały złożone w kościele garnizonowym pod wezwaniem św. Agnieszki w Krakowie.

Józef Haller odznaczony był m. in.: Orderem Orła Białego, Virtuti Militari V kl. oraz czterokrotnie Krzyżem Walecznych.

Mieczysław Makary Smorawiński (1893-1940) urodził się w Kaliszu, gdzie ukończył szkołę powszechną i polską Szkołę Handlową. Następnie udał się do Lwowa, w roku 1912 zdał maturę i podjął studia na wydziale chemii technicznej Szkoły Politechnicznej. W czasie studiów należał do Polskich Drużyn Strzeleckich, w których odbył przeszkolenie wojskowe i ukończył kurs oficerski. Z chwilą wybuchu I wojny światowej przybył do Krakowa rozpoczynając swój szlak bojowy prowadzący przez Węgry, a od 1918 roku już w Wojsku Polskim, przez Lwów, Litwę, Białoruś, okolice Warszawy, Hrubieszowa aż do ostatecznych walk w rejonie Lidy. Od września 1921 do marca 1927 roku dowodził 2. Dywizją Piechoty Legionów. W 1928 roku przez Ignacego Mościckiego został awansowany na generała brygady, najmłodszego w Wojsku Polskim. W chwili wybuchu II wojny światowej, będąc dowódcą Okręgu Korpusu II Lublin, organizował mobilizację oddziałów oraz bazy zaopatrzenia dla walczących. Po wkroczeniu wojsk Armii Czerwonej do wschodniej Polski zakazał podległym oddziałom atakowania żołnierzy sowieckich, a także podjął decyzję o demobilizacji. 20 września 1939 roku generał Mieczysław Smorawiński został internowany przez Armię Czerwoną, i po pobycie w kilku obozach jenieckich, ostatecznie umieszczony w obozie w Kozielsku. Wraz z większością jeńców z tego obozu zamordowany w Katyniu w 1940 roku. Był jednym z dwóch zidentyfikowanych generałów w czasie ekshumacji zwłok w lesie katyńskim w 1943 roku.

Wielokrotnie odznaczony m. in. Orderem Virtuti Militari a 5 października 2007 roku został pośmiertnie awansowany przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego do stopnia generała dywizji.

Stefan Paweł Rowecki „Grot” (1895-1944) urodził się w Piotrkowie Trybunalskim w rodzinie urzędniczej o tradycjach szlacheckich i niepodległościowych. Od 1906 roku w rodzinnym mieście rozpoczął naukę w polskim gimnazjum jednocześnie wkraczając do niepodległościowego podziemia zakładając pierwszy tajny zastęp skautowy. Jesienią 1912 roku rozpoczął naukę w Warszawie w Szkole Mechaniczno-Technicznej. W czasie studiów należał do Polskich Drużyn Strzeleckich, gdzie uczestniczył w kursach wojskowych. W czasie I wojny światowej walczył w Legionach Polskich a następnie wstąpił do Polskich Sił Zbrojnych. Podczas dwudziestolecia międzywojennego prowadził działalność naukową i publicystyczną. Szybko awansował do stopnia pułkownika a w roku 1935 objął stanowisko dowódcy Brygady Korpusu Ochrony Pogranicza „Podole”, później dowódcy 2. Dywizji Piechoty Legionów w Kielcach by w czerwcu 1939 roku zostać mianowanym dowódcą Warszawskiej Brygady Pancerno-Motorowej. Ze swoją ostatnią brygadą, mimo nie osiągnięcia zdolności bojowej, brał udział w kampanii wrześniowej. Po awansie do stopnia generała brygady został Komendantem Głównym Związku Walki Zbrojnej i stał się głównym dowódcą organizującej się armii podziemnej. Opowiadał się za czynną walką z okupantem, rozwijaniem siatki konspiracyjnej, dywersją i wojną psychologiczną. Wydany Niemcom przez agentów Gestapo ulokowanych w strukturach AK, aresztowany 30 czerwca 1943 roku został przewieziony do Berlina gdzie próbowano go nakłonić do podjęcia współpracy z hitlerowcami przeciwko bolszewikom. W związku z kategoryczną odmową odesłano go do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen. Generał Stefan Rowecki „Grot” został zamordowany przez Niemców w nocy z 1 na 2 sierpnia 1944 roku na wieść o wybuchu Powstania Warszawskiego na specjalny rozkaz Heinricha Himmlera.

Dowódca Armii Krajowej, wielokrotnie odznaczony m. in. Orderem Virtuti Militari, przez całe życie był przykładem skromności, patriotyzmu i odwagi, broniąc ojczyzny jako najwyższego dobra.

W dziejach państwa polskiego miało miejsce wiele zrywów narodowowyzwoleńczych, szczególnie po rozbiorach Rzeczypospolitej. Pierwsze walki zbrojne, głównie z Rosją, miały miejsce w roku 1794 podczas insurekcji kościuszkowskiej. Kolejne powstania wybuchały odpowiednio: listopadowe w latach 1830/1831 oraz styczniowe w latach 1863/1864. Walki nie przynosiły wymiernych efektów nie licząc wartości symbolicznych i patriotycznych. Powodowały zaostrzenie już i tak dotkliwych represji stosowanych przez zaborców, takich jak masowa rusyfikacja czy germanizacja, konfiskata mienia czy zsyłki na Sybir.

W latach 1919-1921 miały miejsce trzy zbrojne wystąpienia ludności polskiej przeciw niemieckiemu panowaniu na Górnym Śląsku, mające na celu przyłączenie tych ziem do państwa polskiego nazwane przez historyków powstaniami śląskimi.

Ruchy patriotyczne na wszystkich terenach gdzie mieszkali Polacy oraz ogromna wola walki nie pozwoliły ujarzmić i stłamsić ducha narodu polskiego. Powstańcom zawsze przyświecał jako główny cel *wolna Polska*. Zostało to okupione tysiącami poległych, rannych i represjonowanych.

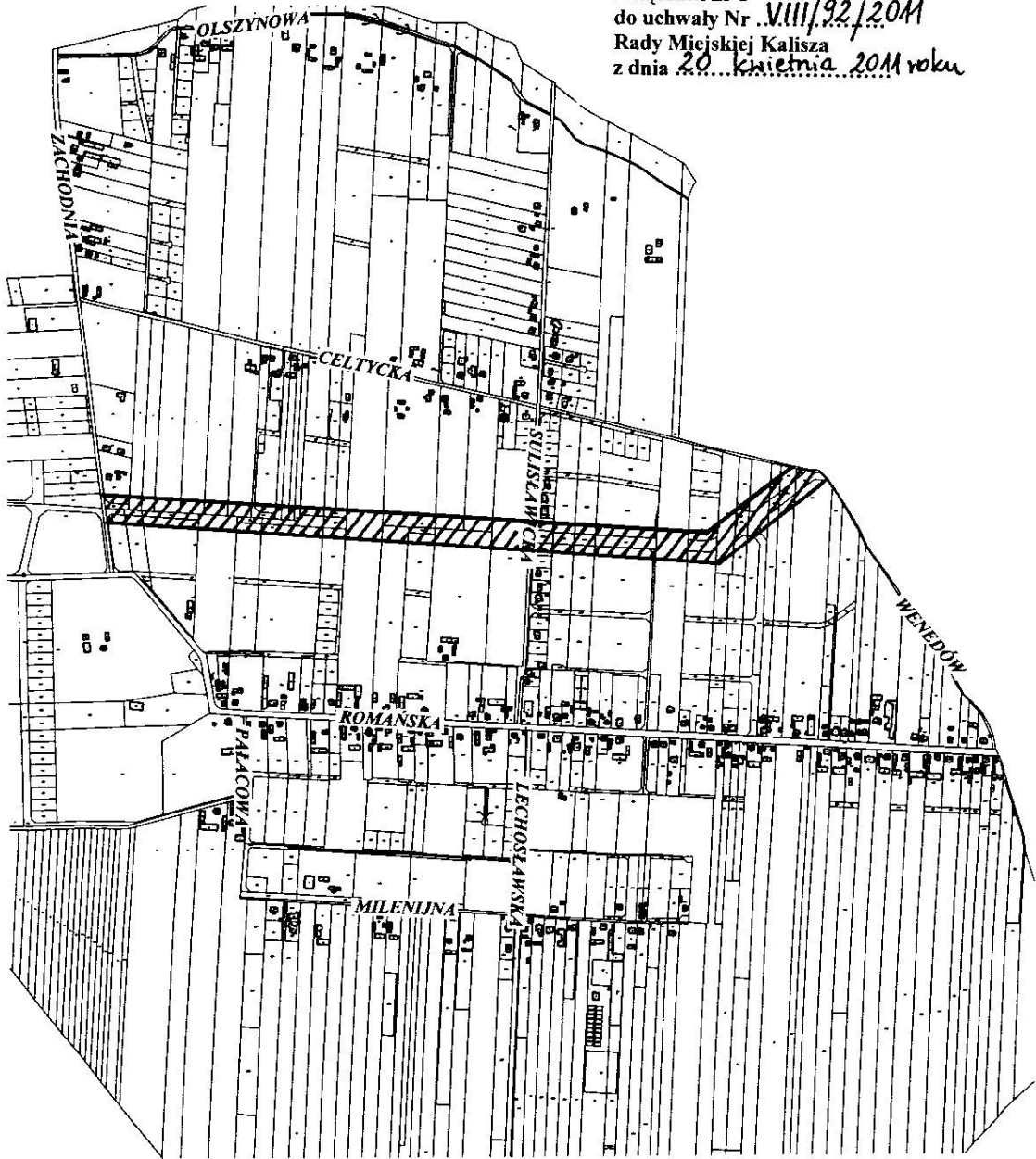
Kolejnym zrywem wyzwoleniczym było Powstanie Warszawskie trwające o 1 sierpnia do 2 października 1944 roku, które było największą bitwą stoczoną przez wojsko polskie w czasie II wojny światowej. Powstanie nie osiągnęło celów ani wojskowych, ani politycznych, ale dla kolejnych pokoleń Polaków stało się symbolem męstwa i determinacji w walce o niepodległość.

Zaproponowane nazwy „**ul. Panoramiczna**”, „**ul. Nektarowa**”, „**ul. Malownicza**”, „**ul. Pejzażowa**” i „**ul. Pasieczna**” są neutralne i odpowiadają charakterowi terenu tego obszaru miasta Kalisza.

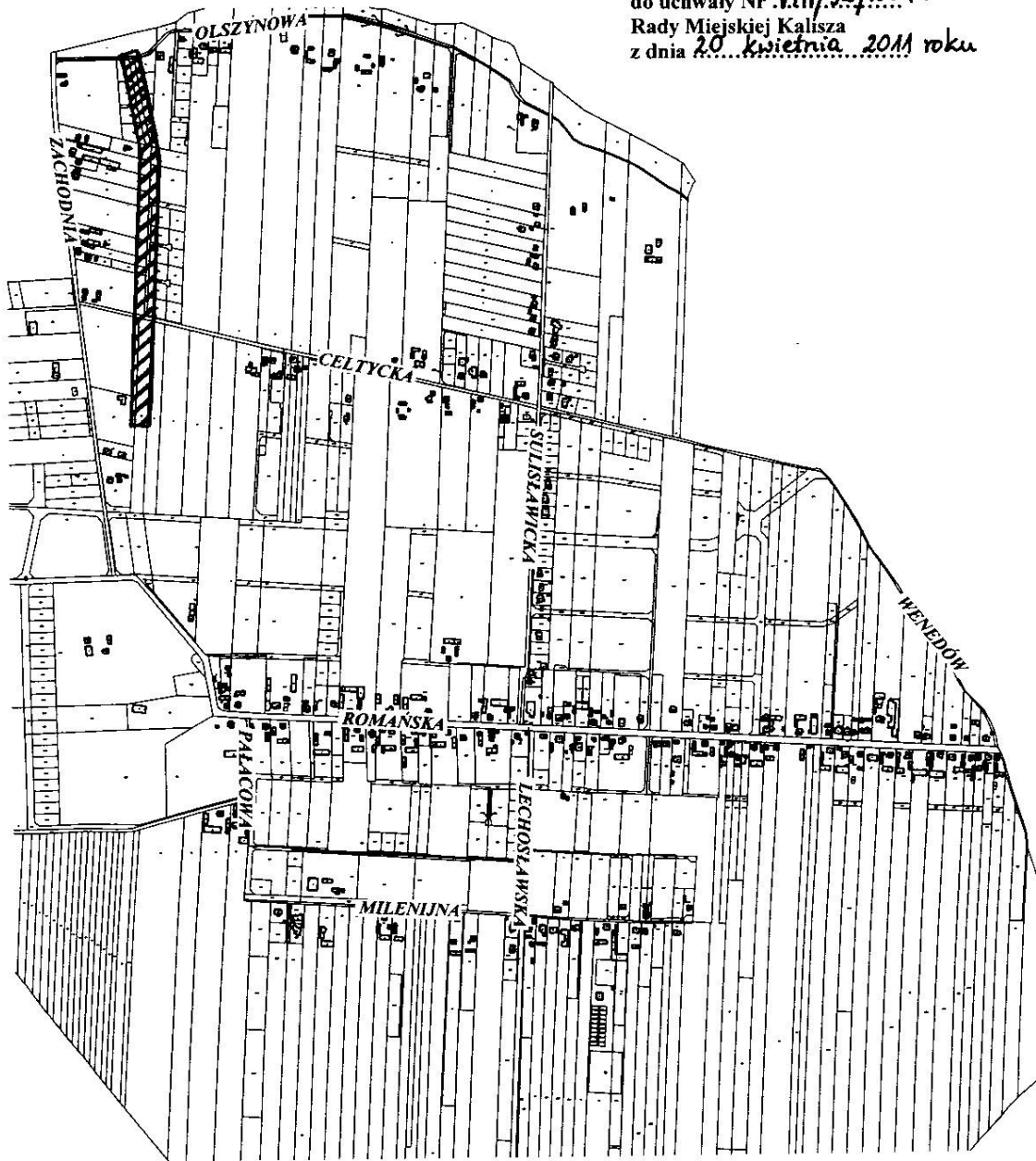
Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach (...) nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.) (...).

W świetle powyższych faktów podjęcie uchwały jest uzasadnione.

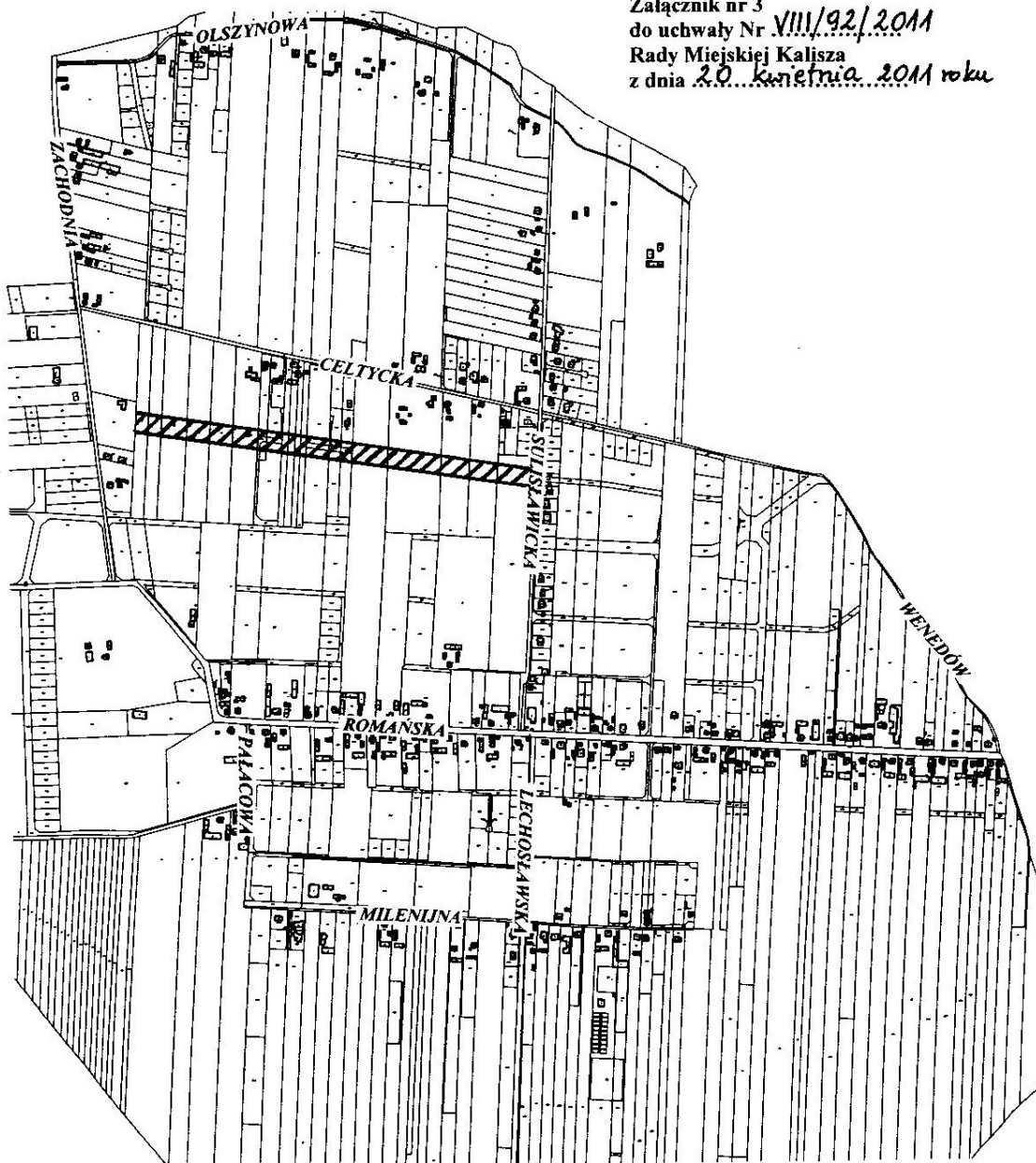
Załącznik nr 1
do uchwały Nr ..VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

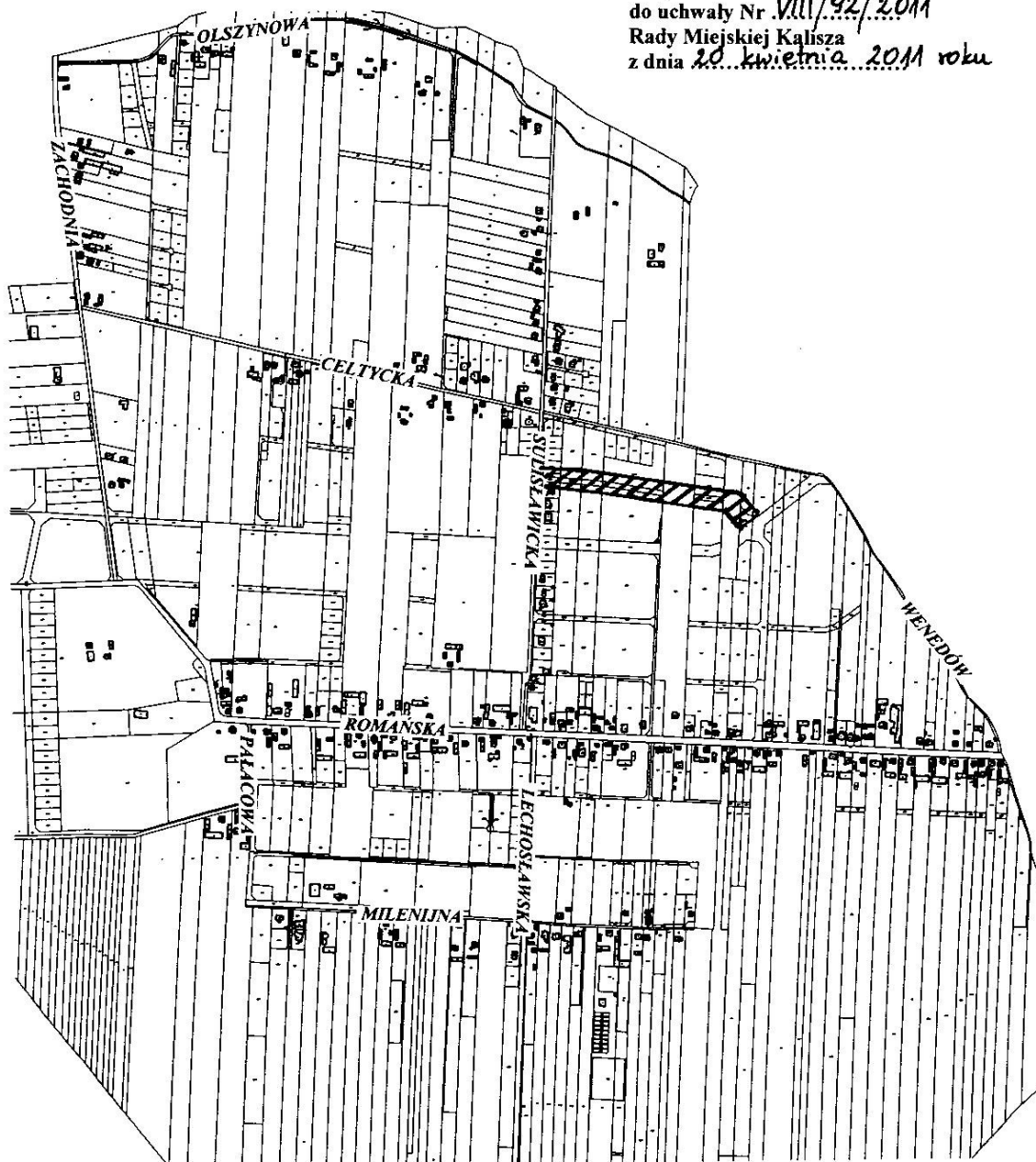
Załącznik nr 2
do uchwały Nr VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

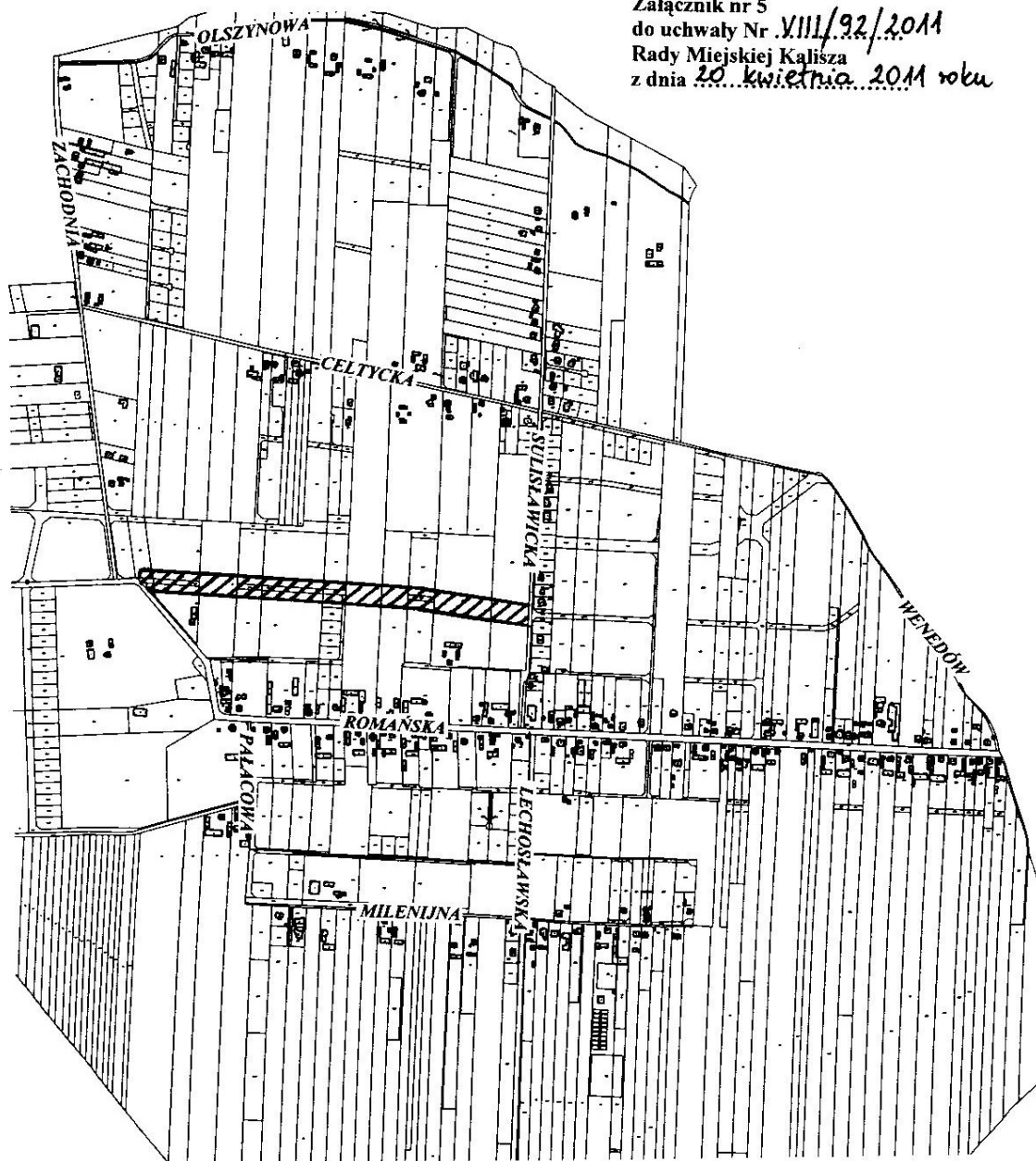
Załącznik nr 3
do uchwały Nr VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

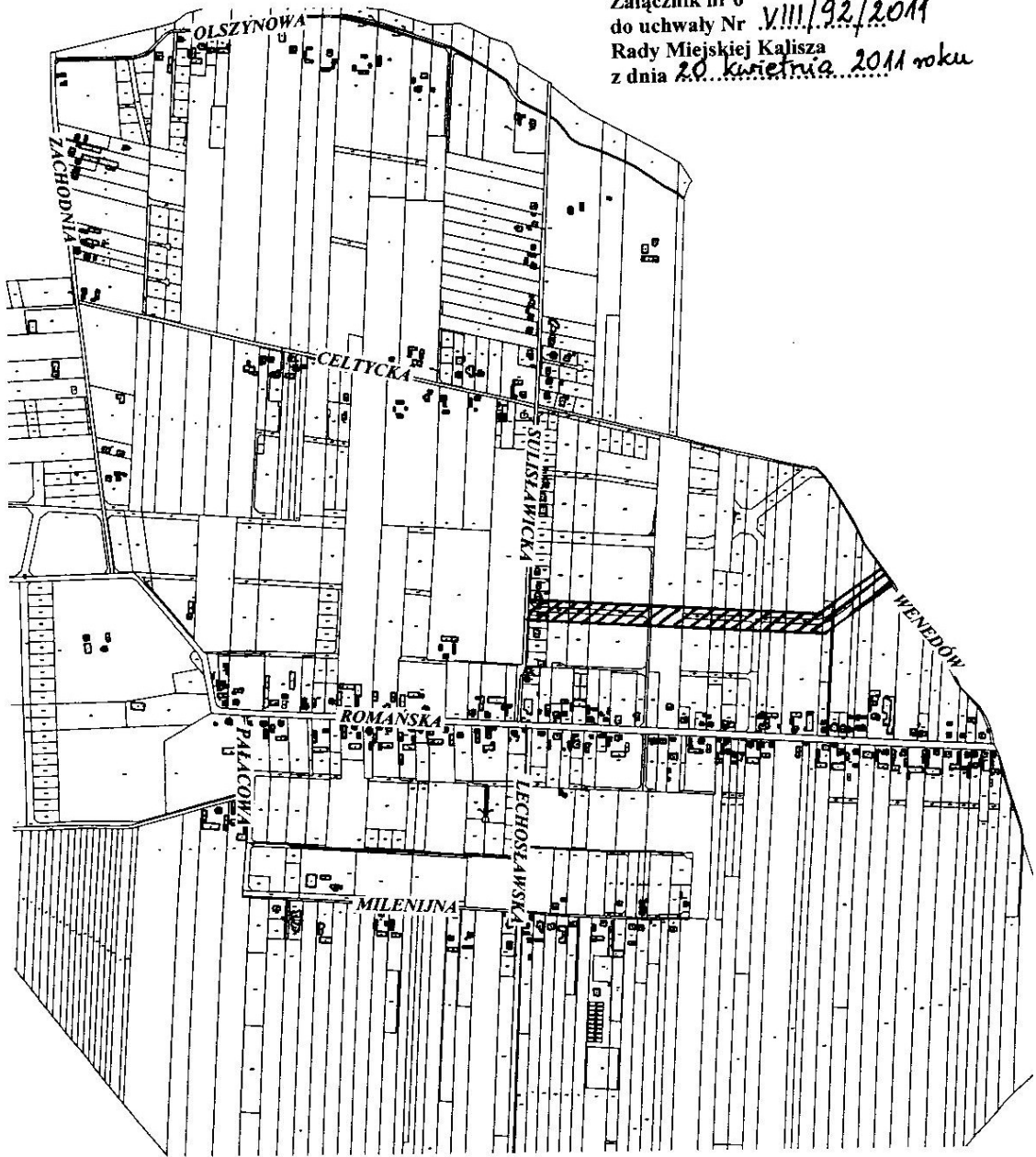
Załącznik nr 4
do uchwały Nr VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

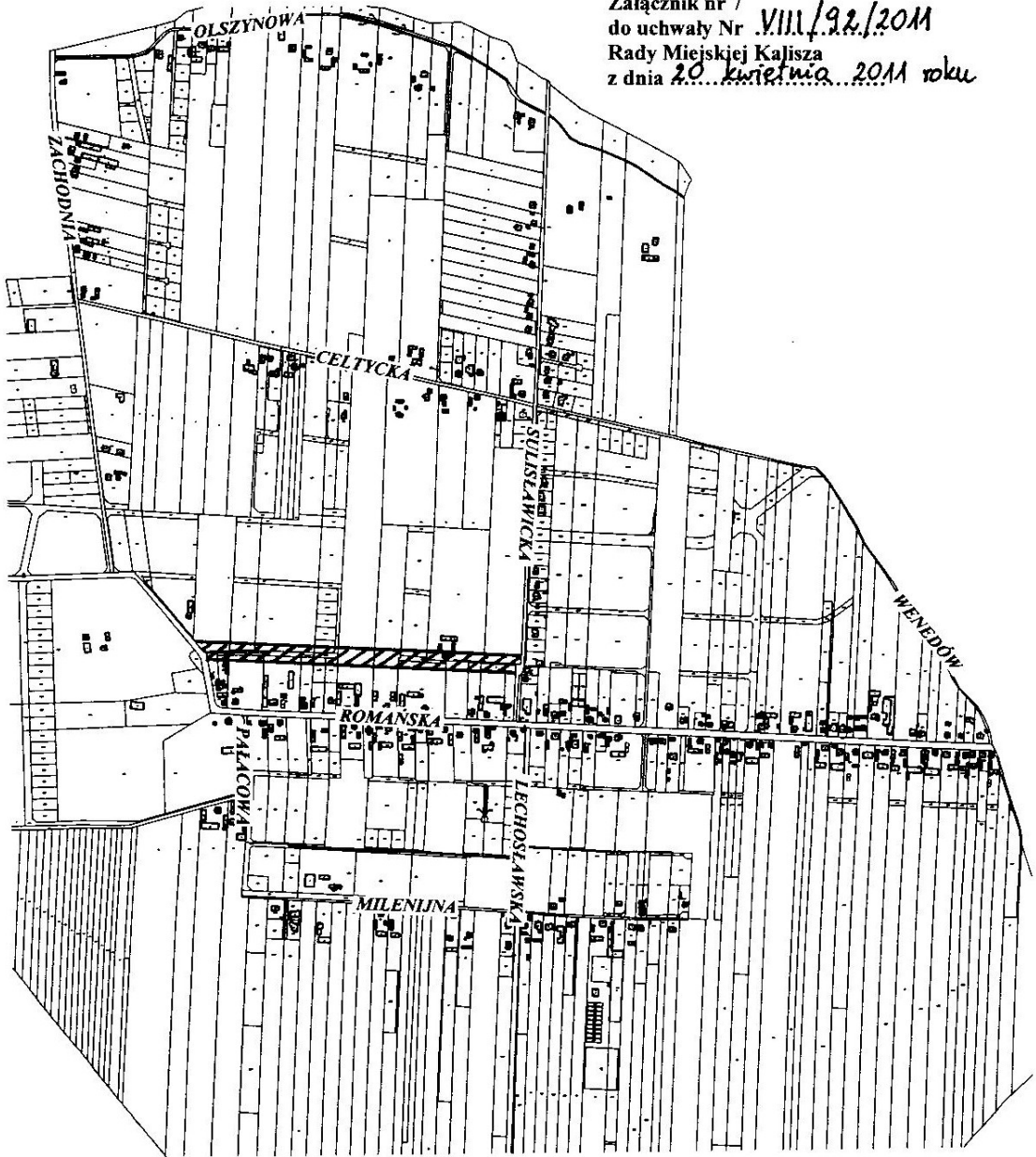
Załącznik nr 5
do uchwały Nr VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

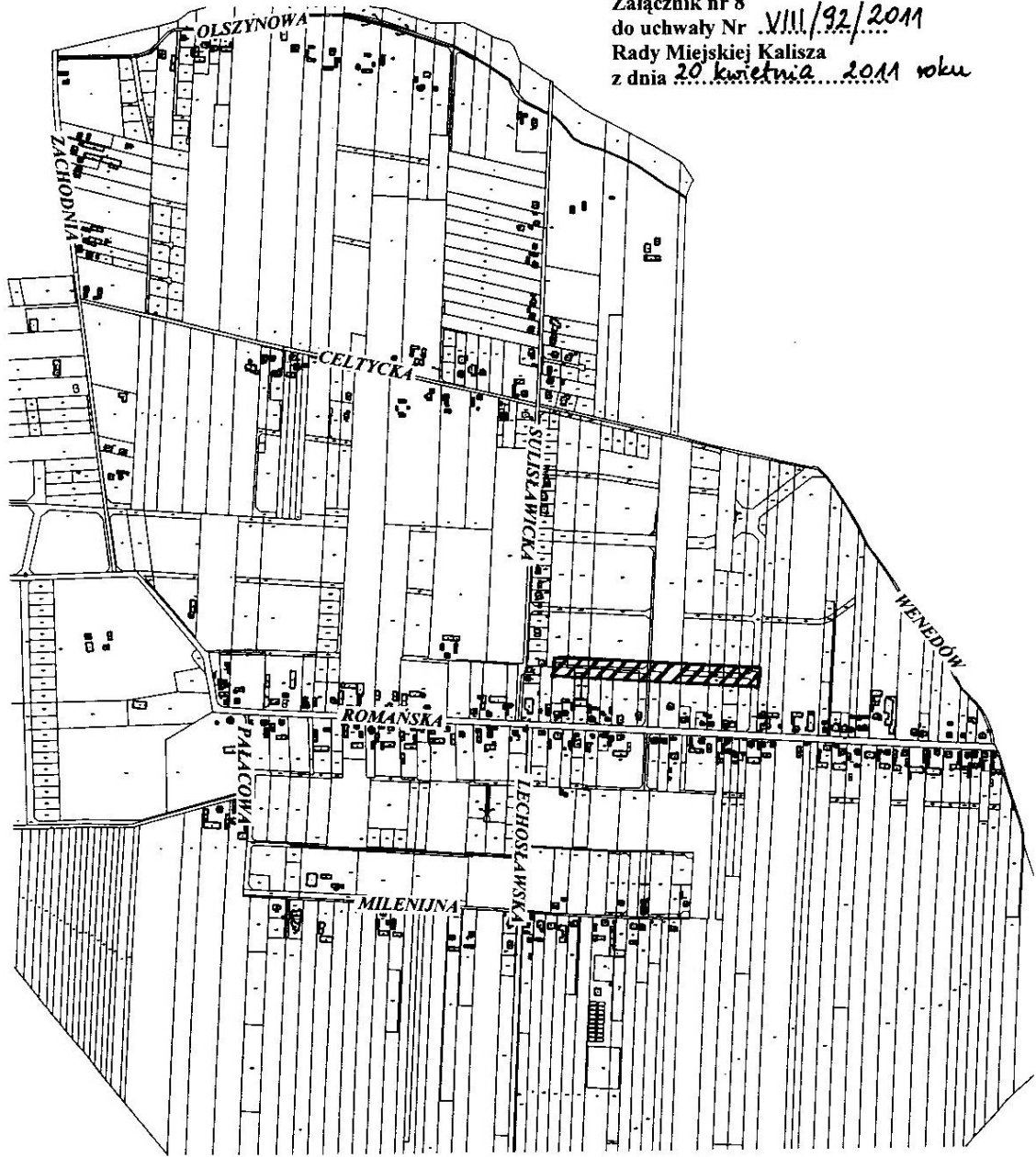
Załącznik nr 6
do uchwały Nr VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

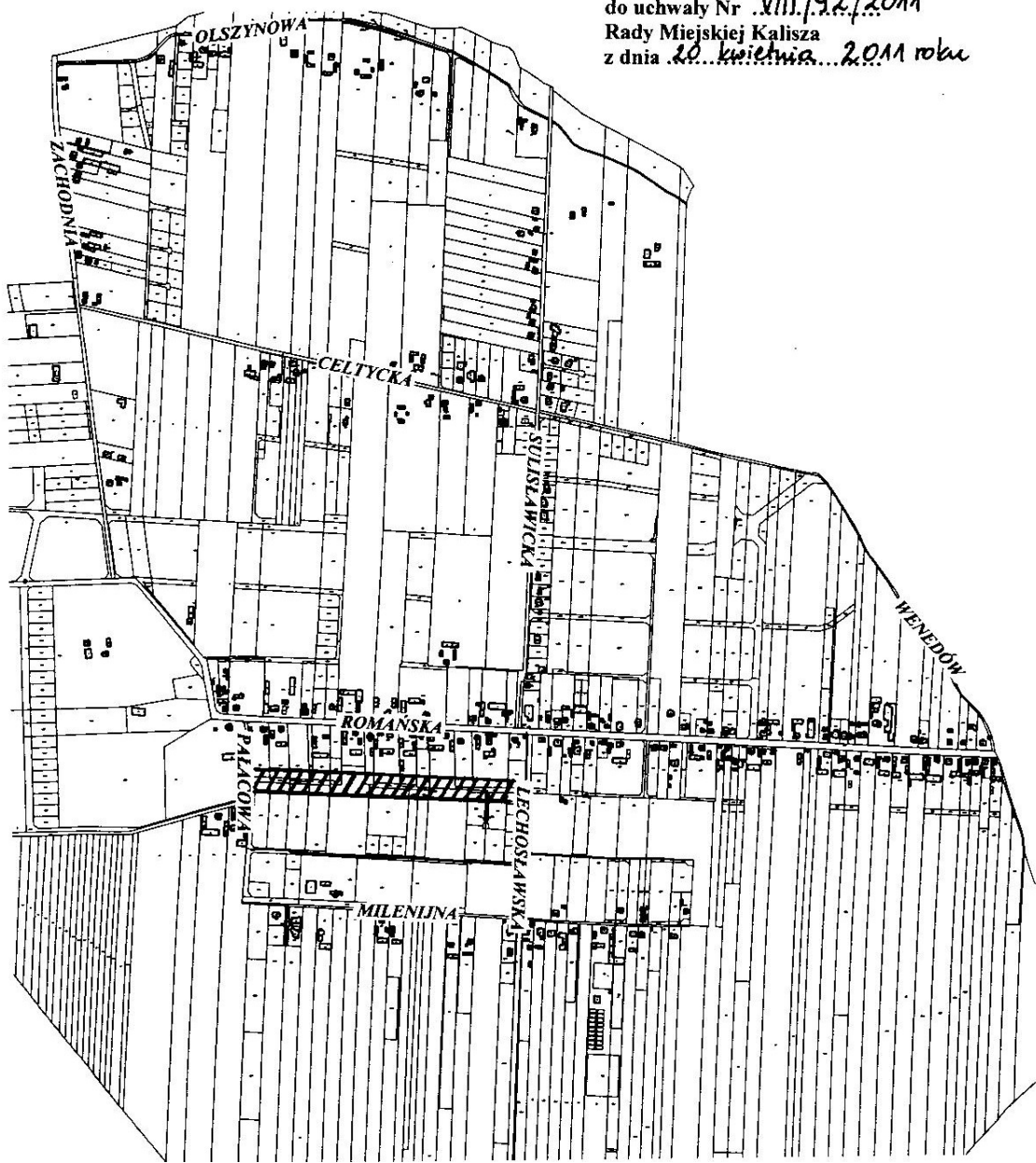
Załącznik nr 7
do uchwały Nr VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

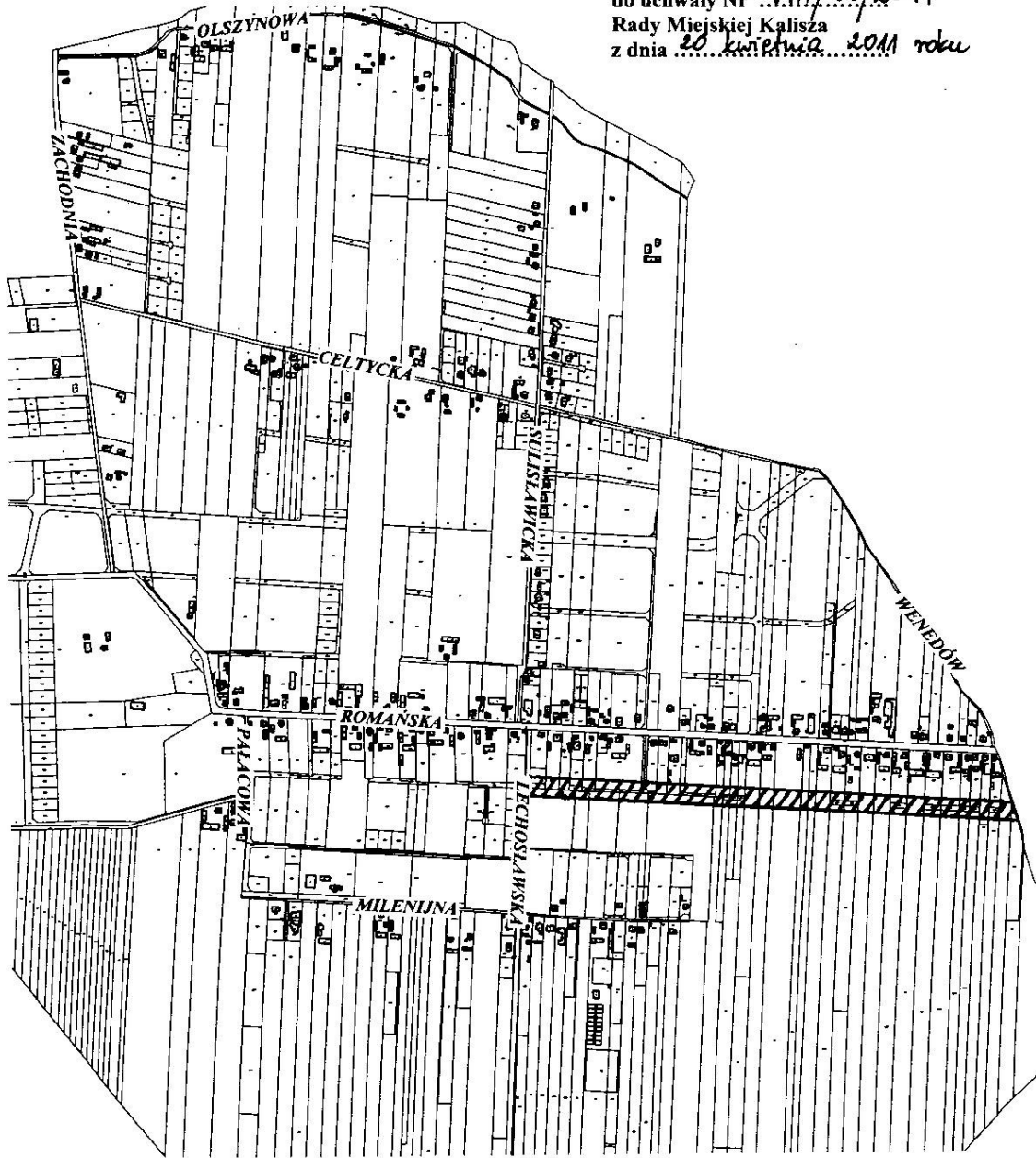
Załącznik nr 8
do uchwały Nr XIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

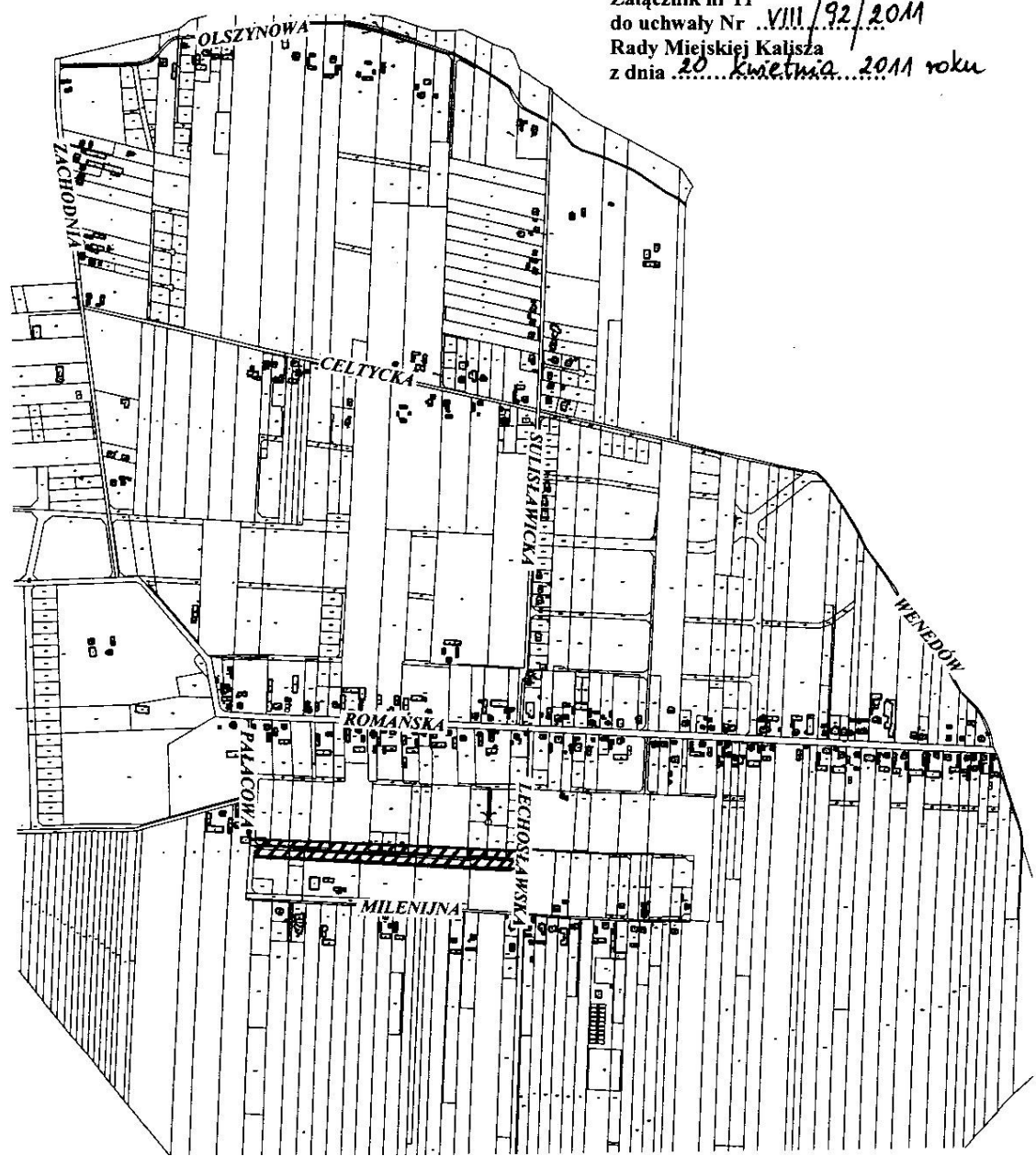
Załącznik nr 9
do uchwały Nr XIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

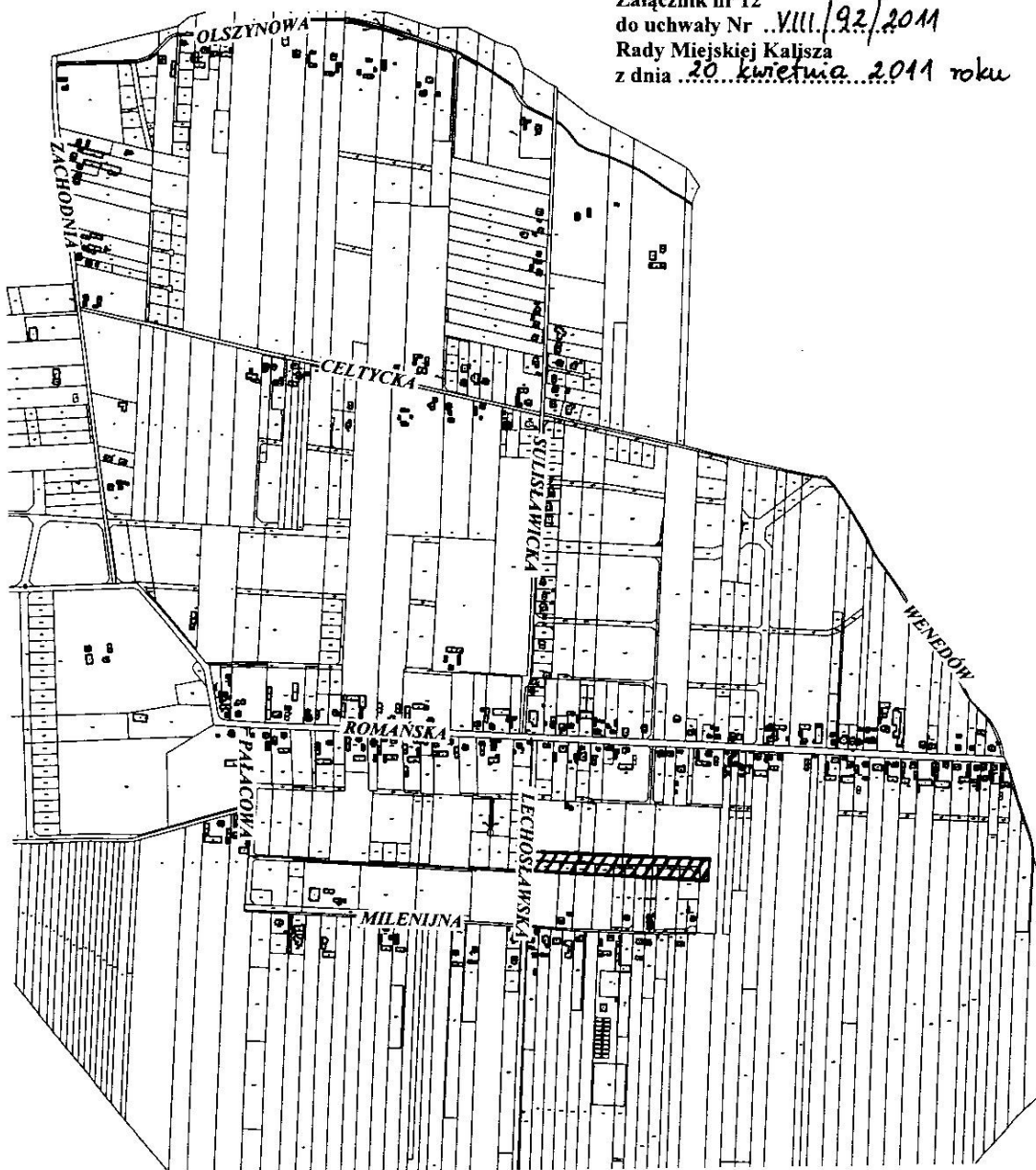
Załącznik nr 10
do uchwały Nr VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

Załącznik nr 11
do uchwały Nr VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

Załącznik nr 12
do uchwały Nr ..VIII/92/2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia ..20 kwietnia 2011 roku

Załącznik nr 13
do uchwały Nr ..VIII./92./2011
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 20 kwietnia 2011 roku

